

§ 1. Wysokość opłaty za udzielenie informacji z rejestru skazanych, zwanej dalej „opłatą”, dotyczącej jednej osoby wynosi 200.000 zł.

§ 2. Nie uiszczają opłaty:

- 1) organy państwowe oraz inne jednostki organizacyjne lub zakłady będące jednostkami budżetowymi, a także działające przy zakładach karnych i aresztach śledczych oraz zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich — przedsiębiorstwa państwowe i gospodarstwa pomocnicze,
- 2) gminy i związki gmin, stowarzyszenia działające na podstawie ustawy o stowarzyszeniach, do których zadań statutowych należy prowadzenie działalności charytatywnej, oraz inne organizacje społeczne prowadzące działalność charytatywną,
- 3) uprawnione do zasięgania informacji z rejestru władze państw obcych, jeżeli zawarta w tej sprawie umowa międzynarodowa przewiduje zwolnienie od opłat, a w razie braku umowy — pod warunkiem wzajemności.

§ 3. 1. Opłaty, o których mowa w § 1, uiszcza się w znakach opłaty sądowej, naklejając je na pierwszej stronie zapytania o karalność.

2. W wypadku nieuiszczenia należnej opłaty, rejestr nie udziela informacji.

§ 4. 1. Uiszczający opłatę znakami opłaty sądowej nie może znaków kasować. Znaki przez niego skasowane nie będą przyjmowane.

2. Znaki opłaty sądowej kasuje upoważniony pracownik niezwłocznie po przyjęciu zapytania o karalność.

3. Znaki opłaty sądowej kasuje się przez przekreślenie ich na krzyż, tak aby końce kresek przechodziły na papier, na którym naklejono znaki. Na każdym ze znaków wpisuje się datę skasowania, a obok znaków — sumę, na którą znaki skasowano, oraz umieszcza się podpis kasującego.

§ 5. 1. Pracownik, który przy załatwianiu sprawy dostrzeże znak opłaty sądowej nie przyklejony lub nie skasowany, obowiązany jest zawiadomić o tym pracownika upoważnionego do kasowania znaków opłaty sądowej.

2. W wypadku gdy istnieje podejrzenie, że znaki opłaty sądowej są sfałszowane lub powtórnie użyte — znaków nie należy kasować, lecz bezzwłocznie zawiadomić o tym kierownika Centralnego Rejestru Skazanych.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 lipca 1986 r. w sprawie określenia wysokości opłaty za udzielenie informacji z rejestru skazanych i zasad jej uiszczania (Dz. U. Nr 29, poz. 144 i z 1987 r. Nr 25, poz. 142).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8 września 1993 r.

Minister Sprawiedliwości: *J. Piątkowski*

388

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAWIEDLIWOŚCI I OBRONY NARODOWEJ

z dnia 30 sierpnia 1993 r.

w sprawie prowadzenia rejestru osób prawomocnie skazanych, udzielania informacji z rejestru oraz trybu zbierania danych w postępowaniu karnym dotyczących tych osób.

Na podstawie art. 27 § 1 pkt 1 i 2 oraz § 2 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1990 r. Nr 23, poz. 138, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306 i Nr 89, poz. 517, z 1991 r. Nr 55, poz. 234 i Nr 100, poz. 443 oraz z 1993 r. Nr 47, poz. 213), art. 275 § 2 Kodeksu postępowania karnego, art. VI § 2 Przepisów wprowadzających Kodeks postępowania karnego oraz w związku z art. 173 ustawy karnej skarbowej z dnia 26 października 1971 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 22, poz. 103, z 1985 r. Nr 23, poz. 100, z 1990 r. Nr 14, poz. 84 i Nr 86, poz. 503, z 1991 r. Nr 100, poz. 442 i Nr 107, poz. 458 oraz z 1992 r. Nr 21, poz. 85 i Nr 68, poz. 341) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa urząd prowadzący rejestr skazanych, sposób prowadzenia tego rejestru oraz podmioty uprawnione do otrzymywania informacji z rejestru, a także tryb zbierania w postępowaniu karnym danych dotyczących osób prawomocnie skazanych.

§ 2. 1. Rejestr osób prawomocnie skazanych jest prowadzony przez Centralny Rejestr Skazanych, stanowiący komórkę organizacyjną Ministerstwa Sprawiedliwości, zwanej dalej rejestrem.

2. Rejestr działa również za pośrednictwem punktów informacyjnych utworzonych przy niektórych sądach wojewódzkich, określonych w załączniku do rozporządzenia.

§ 3. Podstawę informacji objętych rejestrem stanowią karty karne i zawiadomienia sporządzane przez sądy i prokuratury oraz zawiadomienia sporządzane przez inne uprawnione organy państwowe.

§ 4. Rejestracji podlegają:

- 1) prawomocne wyroki, którymi orzeczono kary za przestępstwa lub za przestępstwa skarbowe, z wyjątkiem wyroków w sprawach o przestępstwa ścigane z oskarżenia prywatnego, w których orzeczono karę pozbawienia wolności poniżej 6 miesięcy lub karę łagodniejszego rodzaju, chyba że postępowanie toczyło się z urzędu,
- 2) prawomocne orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania,
- 3) prawomocne wyroki sądów państw obcych wykonywane w Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umowy międzynarodowej, z uwzględnieniem zmian dokonanych przez sąd polski,
- 4) prawomocne wyroki sądów państw obcych nie wykonywane w Rzeczypospolitej Polskiej, którymi orzeczono wobec obywateli polskich karę pozbawienia wolności powyżej 6 miesięcy.

§ 5. 1. Rejestracja orzeczeń określonych w § 4 następuje na podstawie karty karnej sporządzonej przez sąd, który

wydał orzeczenie w pierwszej instancji, lub przez prokuratora, który wydał postanowienie o warunkowym umorzeniu postępowania.

2. Karta karna zawiera: nazwisko, imiona, datę i miejsce urodzenia, imiona rodziców, nazwisko panieńskie matki, nazwisko przybrane, miejsce zamieszkania, zawód, obywatelstwo osoby, której karta dotyczy, a także datę wydania i datę uprawomocnienia się orzeczenia, informację, za jakie przestępstwo i na jaką karę osoba ta została skazana lub w sprawie o jakie przestępstwo postępowanie warunkowo umorzono, oraz inne dane dotyczące orzeczenia.

3. Kartę karną sporządza się niezwłocznie po uprawomocnieniu się orzeczenia i przesyła do rejestru.

§ 6. 1. Poza danymi, o których mowa w § 5 ust. 2, rejestracji podlegają informacje o:

- 1) rozesłaniu listów gończych,
- 2) zarządzeniu wykonania warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności,
- 3) zamianie kary ograniczenia wolności na zastępczą karę grzywny lub zastępczą karę pozbawienia wolności,
- 4) zawieszeniu wykonania zastępczej kary pozbawienia wolności,
- 5) warunkowym przedterminowym zwolnieniu i odwołaniu takiego zwolnienia,
- 6) wykonaniu kary,
- 7) zwolnieniu z odbycia reszty kary ograniczenia wolności lub kary dodatkowej,
- 8) umorzeniu grzywny,
- 9) zamianie kary pozbawienia wolności na grzywnę,
- 10) zamianie grzywny na zastępczą karę pozbawienia wolności,
- 11) zamianie kary śmierci na karę 25 lat pozbawienia wolności,
- 12) umorzeniu postępowania wykonawczego,
- 13) orzeczeniu w toku wykonywania środka poprawczego o warunkowym zawieszeniu wykonania kary albo o odstąpieniu od jej wykonania w części lub w całości, a także o odstąpieniu od wykonania kary ograniczenia wolności po wykonaniu środka poprawczego,
- 14) niewykonaniu kary po zwolnieniu skazanego ze szpitala psychiatrycznego, zakładu leczenia odwykowego lub innego odpowiedniego zakładu oraz w innych wypadkach wskazanych w ustawie,
- 15) zastosowaniu łaski lub amnestii albo zarządzeniu wykonania kary darowanej lub złagodzonej.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, rejestruje się w karcie karnej na podstawie zawiadomień nadsyłanych przez:

- 1) zakłady karne — o wykonaniu zasadniczej i zastępczej kary pozbawienia wolności, kary aresztu wojskowego oraz kary śmierci,
- 2) sądy pierwszej instancji, sądy penitencjarne, sądy rodzinne i prokuratury — odpowiednio w pozostałych wypadkach.

§ 7. Karty karne usuwa się z rejestru:

- 1) po upływie 10 lat od wykonania lub darowania kary pozbawienia wolności albo od przedawnienia jej wykonania,
- 2) po upływie 5 lat od wykonania lub darowania kary ograniczenia wolności, grzywny lub kary dodatkowej orzeczonej w myśl art. 55 lub 56 Kodeksu karnego albo od przedawnienia jej wykonania,

3) w razie otrzymania z sądu zawiadomienia o zarządzeniu zatarcia skazania na podstawie art. 111 § 2 lub art. 302 Kodeksu karnego,

4) jeżeli dotyczą skazania za czyn, który według nowej ustawy nie jest już zabroniony pod groźbą kary.

§ 8. 1. Jeżeli obok kary zasadniczej orzeczono karę dodatkową wymienioną w art. 38 pkt 1—4 Kodeksu karnego lub w art. 13 pkt 1 i 2 ustawy karnej skarbowej, kartę karną usuwa się z rejestru po upływie okresów wymienionych w § 7, licząc od wykonania lub darowania zarówno kary zasadniczej, jak i dodatkowej albo od przedawnienia ich wykonania.

2. Kartę karną osoby skazanej za dwa lub więcej przestępstw (art. 112 Kodeksu karnego) usuwa się z rejestru po upływie okresów przewidzianych do zatarcia wszystkich zarejestrowanych skazań.

§ 9. 1. W razie skazania na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, kartę karną usuwa się z rejestru, jeżeli w ciągu 6 miesięcy od zakończenia okresu próby nie wpłynęło zawiadomienie o zarządzeniu wykonania orzeczonej kary, a jeżeli obok tej kary orzeczono karę dodatkową lub grzywnę — nie wcześniej niż po otrzymaniu zawiadomienia o wykonaniu tych kar.

2. Kartę karną zawierającą informację o warunkowym umorzeniu postępowania usuwa się z rejestru po upływie 3 miesięcy od zakończenia okresu próby.

3. Karty karne usuwa się również z rejestru, jeżeli otrzymano zawiadomienie o:

- 1) zatarciu skazania w drodze łaski lub na podstawie amnestii, a także po upływie 6 miesięcy od przewidzianego przez amnestię terminu do podjęcia postępowania umorzono na jej podstawie,
- 2) przywróceniu terminu do zaskarżenia orzeczenia stanowiącego podstawę rejestracji albo o uchyleniu takiego orzeczenia w trybie rewizji nadzwyczajnej lub na skutek wznowienia postępowania,
- 3) podjęciu warunkowo umorzono postępowania lub postępowania umorzono na podstawie amnestii,
- 4) zwolnieniu od kary ograniczenia wolności lub od kary pozbawienia wolności (art. 301 § 3 Kodeksu karnego),
- 5) uznaniu za nieważne orzeczenia stanowiącego podstawę rejestracji,
- 6) śmierci skazanego.

4. Zawiadomienia, o których mowa w ust. 1 i 3, sporządzają odpowiednio sądy lub prokuratury i przesyłają niezwłocznie do rejestru.

§ 10. Informację o rozesłaniu listów gończych usuwa się z rejestru po otrzymaniu z sądu lub prokuratury zawiadomienia o ich odwołaniu.

§ 11. Rejestr jest obowiązany niezwłocznie poinformować właściwe sądy lub prokuratury o ponownym skazaniu osób, wobec których warunkowo umorzono postępowanie, warunkowo zawieszono wykonanie kary lub które warunkowo przedterminowo zwolniono, jak również w wypadkach gdy z przepisów o amnestii wynika, że skazanie może mieć wpływ na jej stosowanie.

§ 12. 1. Informacji z rejestru udziela się na zapytania sądów, prokuratur i innych organów uprawnionych do prowadzenia postępowania karnego, w związku z prowadzonym postępowaniem.

2. Informacje z rejestru mogą być udostępnione do celów innych niż postępowanie karne na wniosek:

- 1) osób fizycznych, których informacje dotyczą,
- 2) zainteresowanych organów państwowych i samorządowych, jeżeli jest to uzasadnione ze względu na ich działalność,
- 3) zakładów pracy, jeżeli jest to niezbędne w związku z zatrudnieniem pracowników,
- 4) jednostek organizacyjnych, jeżeli w danej sprawie przepisy prawa lub umowy międzynarodowe wiążą z tą informacją określone skutki prawne,
- 5) władz państw obcych, jeżeli w tej sprawie została zawarta umowa międzynarodowa; w wypadku braku umowy informacji można udzielić pod warunkiem wzajemności.

3. Podmioty, o których mowa w ust. 2 pkt 2—4, są obowiązane do wskazania podstawy uzasadniającej otrzymanie takiej informacji.

4. Informacji o skazaniu obywatela polskiego w wypadku, o którym mowa w § 4 pkt 4, oraz informacji o warunkowym umorzeniu postępowania, a także o umorzeniu postępowania na podstawie amnestii, rejestr udziela tylko organom wymienionym w ust. 1.

§ 13. 1. Zapytanie o karalność kierowane do rejestru powinno zawierać: nazwisko, imiona, datę i miejsce urodzenia, imiona rodziców, nazwisko panieńskie matki, nazwisko przybrane, miejsce zamieszkania, zawód, obywatelstwo osoby, której zapytanie dotyczy, a zapytania podmiotów, o których mowa w § 12 ust. 2 pkt 2—4, także wskazanie podstawy uzasadniającej otrzymanie informacji. Dane osobowe powinny być ustalone na podstawie ważnych dokumentów. Zapytanie sporządza się co do każdej osoby na oddzielnym formularzu „Zapytanie o karalność”.

2. Zapytanie o karalność powinno również zawierać nazwisko i imię osoby upoważnionej do podpisywania tego zapytania.

3. Zapytanie o karalność kieruje się do rejestru lub miejscowo właściwych punktów informacyjnych rejestru działających przy niektórych sądach wojewódzkich, określonych w załączniku do rozporządzenia.

4. Informacji z rejestru udziela się na formularzu, o którym mowa w ust. 1.

5. Informacja, o której mowa w ust. 4, powinna zawierać również nazwisko i imię osoby sprawdzającej tę informację w rejestrze.

§ 14. 1. Sądy, prokuratury oraz inne organy uprawnione do prowadzenia postępowania karnego, w razie potrzeby uzasadnionej tokiem postępowania, mogą przekazywać zapytanie o karalność oraz otrzymywać informacje z rejestru za pośrednictwem łączności teleksowej.

2. Zapytanie o karalność oraz informacje przekazywane z rejestru za pośrednictwem łączności teleksowej powinny uwzględniać te same dane, taki sam układ, jaki obejmuje formularz zapytania o karalność. Przepisy § 13 ust. 2 i 5 stosuje się odpowiednio.

§ 15. Karty karne, zawiadomienia oraz zapytania o karalność należy sporządzać na formularzach wykonanych według obowiązujących wzorów.

§ 16. 1. W razie otrzymania z rejestru informacji, że podejrzany był już prawomocnie skazany, organ prowadzący postępowanie karne zwraca się do właściwego sądu o nadesłanie odpisu lub wyciągu wyroku skazującego wraz z uzasadnieniem, jeżeli zostało sporządzone, a gdy w informacji brak

jest danych co do odbycia kary pozbawienia wolności — także o nadesłanie tych danych.

2. Jeżeli jednak dane określone w ust. 1 są niewystarczające, w szczególności do ustalenia, czy przestępstwo w sprawie, o które toczy się postępowanie, zostało popełnione w warunkach art. 60 Kodeksu karnego lub art. 24 § 1 ustawy karnej skarbowej, należy zażądać nadesłania akt poprzedniej sprawy.

3. W wypadkach wyjątkowych, jeżeli może to mieć znaczenie dla wymiaru kary, organ prowadzący postępowanie karne może zwrócić się ponadto do administracji zakładu poprawczego, administracji zakładu karnego lub aresztu śledczego, z którego podejrzany został zwolniony, o nadesłanie opinii o podejrzanym.

§ 17. 1. W razie wydania prawomocnego wyroku, którym po raz pierwszy skazano sprawcę w warunkach art. 60 Kodeksu karnego, a także skazania na karę pozbawienia wolności w warunkach art. 24 § 1 ustawy karnej skarbowej, sąd orzekający w pierwszej instancji w sprawie, w której zapadł taki wyrok, zakłada teczkę informacyjną opatrzoną nazwiskiem i imieniem skazanego, datą i miejscem urodzenia oraz innymi danymi określającymi tożsamość tej osoby. W teście informacyjnej umieszcza się:

- 1) odpisy lub wyciągi wyroku skazującego w poprzedniej sprawie i wydanego w rozpoznawanej sprawie prawomocnego wyroku wraz z uzasadnieniem, jeżeli zostało sporządzone, oraz z posiadanymi danymi co do odbycia kary,
- 2) znajdujące się w aktach sprawy opinie zakładu poprawczego lub karnego,
- 3) odpis informacji dotyczącej skazanego, sporządzonej według wykazów ustalonych na podstawie art. 12 § 2 Kodeksu karnego wykonawczego.

2. Teczki informacyjną przesyła się administracji właściwego zakładu karnego lub aresztu śledczego wraz z wyrokiem kierowanym w celu wykonania kary pozbawienia wolności i zamieszcza się o tym odpowiednią wzmiankę w karcie karnej.

3. Administracja zakładu karnego po zwolnieniu skazanego z zakładu dołącza do teczek informacyjnej opinię o jego zachowaniu się w zakładzie oraz odpis orzeczenia psychologiczno-penitencjarnego, o ile zostało sporządzone, i przekazuje ją:

- 1) sądowi penitencjarnemu, w którego okręgu ma być wykonywany dozór,
- 2) do rejestru — w pozostałych wypadkach.

4. Sąd penitencjarny przekazuje teczkę informacyjną do rejestru po wykonaniu dozoru.

5. O każdorazowym przekazaniu teczek informacyjnej zawiadamia się rejestr.

6. Teczki informacyjną usuwa się z rejestru z chwilą zatarcia skazania lub otrzymania zawiadomienia o śmierci skazanego.

7. W razie nadesłania do rejestru przez sąd, prokuraturę lub inny organ uprawniony do prowadzenia postępowania karnego zapytania o karalność, dotyczącego osoby skazanej w warunkach art. 60 Kodeksu karnego, a także na karę pozbawienia wolności w warunkach art. 24 § 1 ustawy karnej skarbowej — rejestr przesyła, wraz z informacją o karalności, właściwemu organowi teczkę informacyjną dotyczącą skazanego lub zawiadamia, że tečka taka została założona i gdzie się znajduje. W tym wypadku przepisu § 16 ust. 1 nie stosuje się.

8. Na podstawie informacji rejestru właściwy organ uprawniony do prowadzenia postępowania karnego w razie potrzeby uzasadnionej tokiem tego postępowania zwraca się do administracji zakładu karnego, aresztu śledczego lub do sądu penitencyjnego o nadesłanie teczki informacyjnej uzupełnionej aktualną opinią o zachowaniu się oskarżonego w czasie pobytu w zakładzie karnym lub areszcie śledczym.

§ 18. 1. W każdym wypadku ponownego skazania sprawcy w warunkach art. 60 Kodeksu karnego, a także na karę pozbawienia wolności w warunkach art. 24 § 1 ustawy karnej skarbowej, sąd, który wydał w sprawie wyrok w pierwszej instancji, dołącza do teczki informacyjnej odpis lub wyciąg prawomocnego wyroku wraz z uzasadnieniem, jeżeli zostało sporządzone, a także uzupełnia teczkę znajdującymi się w aktach sprawy dokumentami, o których mowa w § 17 ust. 1 pkt 2 i 3.

2. W razie wydania przez sąd wyroku uniewinniającego lub skazującego na karę inną niż pozbawienie wolności, sąd zwraca do rejestru teczkę informacyjną.

§ 19. 1. W sprawach zakończonych prawomocnym wyrokiem skazującym, wydanym przed dniem 1 stycznia 1970 r. i podlegającym rejestracji, sąd, który wydał wyrok

w pierwszej instancji, przesyła do rejestru zawiadomienie o zatarcu skazania z mocy prawa, jeżeli istnieją warunki do zatarcia skazania. Zawiadomienie to sąd sporządza na wniosek osoby skazanej.

2. Na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, usuwa się kartę karną z rejestru.

§ 20. Traci moc:

- 1) rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Obrony Narodowej z dnia 19 listopada 1983 r. w sprawie określenia trybu rejestracji osób prawomocnie skazanych oraz sposobu zbierania w postępowaniu karnym danych dotyczących tych osób, jak również organów obowiązanych do wykonywania tych czynności (Dz. U. Nr 66, poz. 299),
- 2) rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 grudnia 1991 r. w sprawie określenia urzędu prowadzącego rejestr skazanych (Dz. U. Nr 115, poz. 498).

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8 września 1993 r.

Minister Sprawiedliwości: *J. Piątkowski*

Minister Obrony Narodowej: *J. Onyszkiewicz*

Załącznik do rozporządzenia Ministrów
Sprawiedliwości i Obrony Narodowej
z dnia 30 sierpnia 1993 r. (poz. 388)

WYKAZ PUNKTÓW INFORMACYJNYCH CENTRALNEGO REJESTRU SKAZANYCH

1. Zapytania o karalność — nadsyłane z obszaru województw warszawskiego, ciechanowskiego, ostrołęckiego, płockiego i siedleckiego oraz dotyczące cudzoziemców i obywateli polskich zamieszkałych za granicą — przyjmuje i realizuje Centralny Rejestr Skazanych w Warszawie.

2. Zapytania o karalność nadsyłane z województw innych niż wymienione w ust. 1 przyjmują punkty informacyjne Centralnego Rejestru Skazanych działające przy sądach wojewódzkich w następujących miastach:

- Punkt Nr 1 w Białymstoku — dla województw białostockiego, łomżyńskiego i suwalskiego;
- Punkt Nr 2 w Bydgoszczy — dla województwa bydgoskiego;
- Punkt Nr 3 w Częstochowie — dla województw częstochowskiego i piotrkowskiego;
- Punkt Nr 4 w Gdańsku — dla województw elbląskiego i gdańskiego;
- Punkt Nr 5 w Kaliszu — dla województw kaliskiego, konińskiego i sieradzkiego;
- Punkt Nr 6 w Katowicach — dla województwa katowickiego;
- Punkt Nr 7 w Kielcach — dla województw kieleckiego i radomskiego;
- Punkt Nr 8 w Koszalinie — dla województw koszalińskiego i słupskiego;

- Punkt Nr 9 w Krakowie — dla województw bielskiego, krakowskiego, nowosądeckiego i tarnowskiego;
- Punkt Nr 10 w Lublinie — dla województw białkopodlaskiego, chełmskiego, lubelskiego i zamojskiego;
- Punkt Nr 11 w Łodzi — dla województw łódzkiego i skierniewickiego;
- Punkt Nr 12 w Olsztynie — dla województwa olsztyńskiego;
- Punkt Nr 13 w Opolu — dla województwa opolskiego;
- Punkt Nr 14 w Poznaniu — dla województw leszczyńskiego, pilskiego i poznańskiego;
- Punkt Nr 15 w Rzeszowie — dla województw krośnieńskiego, przemyskiego, rzeszowskiego i tarnobrzskiego;
- Punkt Nr 16 w Szczecinie — dla województwa szczecińskiego;
- Punkt Nr 17 w Toruniu — dla województw toruńskiego i włocławskiego;
- Punkt Nr 18 w Wałbrzychu — dla województw jeleniogórskiego i wałbrzyskiego;
- Punkt Nr 19 we Wrocławiu — dla województw legnickiego i wrocławskiego;
- Punkt Nr 20 w Zielonej Górze — dla województw gorzowskiego i zielonogórskiego.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29.

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powińska 69/71, P-1, tel. 42-14-78 i 694-67-50, teleks 825944 WW, telefaks (2) 694-62-06.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka” S.A., Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.